

Hoa Rơi Ba Lần

Hay để anh ghé lại tiệm bông nào đó mua một bó hoa tặng em nhé!

- Thôi, không sao đâu . Bây giờ cũng đã tối lắm rồi đâu còn tiệm nào mở cửa nữa đâu anh .
- Anh biết có chỗ này còn mở cũng gần đây lắm .

Quả nhiên không sai, có một tiệm còn mở cửa . Anh bước xuống xe và đến chỗ counter để hỏi thăm . Không biết anh đã hỏi cái gì . Riêng Quỳnh thì lo mãi mê nhìn ngắm những bó hoa thật đẹp ở hai bên . Anh bước tới gần và trao cho Quỳnh một bó hoa màu vàng . Quỳnh suy nghĩ ... Những đoá hoa kia thật đẹp quá mà tại sao anh lại không mua . Nhưng lại lờ đi không muốn hỏi . Quỳnh cầm lấy bó hoa và 2 đứa tiếp tục trên con đường dạo phố . Đang mãi mê trò chuyện, bỗng dưng Quỳnh chợt phát giác ra bó hoa không còn nằm trên tay của mình nữa . Sao lạ quá! Không lẽ nào Quỳnh đã vô tình làm rơi nó rồi mà không hay biết ? Quỳnh đưa tay sờ soạng đằng sau chỗ ngồi của mình mới hay được bó hoa đang nằm ở đó . Anh không hay biết gì cả . Một lát sau bỗng nhiên anh nắm lấy tay của Quỳnh . Quỳnh giật tay lại và nói :

- Xin lỗi nhé, em không thể
- Anh chỉ muốn nắm tay của em thôi nhưng anh sẽ không nắm lấy trái tim của em đâu .

Quỳnh biết rõ là anh ấy thương Quỳnh lắm . Nhưng Quỳnh không thể có lỗi với người xưa . Dù đã kết thúc nhưng tình còn sâu đậm cho nên trái tim vẫn chưa cho phép Quỳnh chấp nhận tình yêu của bất cứ ai trong lúc này . Còn đang suy nghĩ thì bỗng dưng Quỳnh chợt nhớ lại hình như mình đã bỏ quên một cái gì đó . Nhìn lại đôi tay thì đã bị mất đi bó hoa thêm lần nữa .

- Ở đâu rồi ta ? Sao lại không có ?
- Chuyện gì vậy em ?
- Hình như em đã làm rơi bó hoa rồi, nhưng không biết là lúc nào nữa .
- Để anh quay trở lại coi sao .

Anh quay đầu xe ngược trở lại được khoảng chừng nửa block đường thì quả nhiên .. bó hoa đang nằm yên dưới đất . Anh bước xuống và lượm lại trao cho Quỳnh . Quỳnh cầm lấy và trong lòng nhất quyết rằng sẽ giữ chặt sẽ không làm rơi nó nữa . Thế là 2 người tiếp tục cuộc nói chuyện .

- Tại sao em lại không chịu chấp nhận tình anh ? Em nói đi .
- Sorry nhé! Em.....

Miệng thì nói xin lỗi nhưng trong lòng của Quỳnh thật khó chịu ghê lắm . Quỳnh vẫn liên tục từ chối mãi . Đột nhiên anh có vẻ hơi giận dữ . Anh dừng xe lại và đằng trước mặt bỗng dưng có một cô gái thật đẹp bước đến . Anh không nói không rằng dắt cô gái đó lên xe , choàng tay qua vai cô ấy như có vẻ muốn làm cho Quỳnh tức giận . Lúc đó Quỳnh thật giận và trái tim hình như đập rất mạnh :

- Nếu như anh muốn đi với cô gái này thì hãy đưa em về nhà trước đi chứ anh đừng có làm như vậy trước mặt em! - Quỳnh lớn giọng .

Anh liền tách sang một bên lề và đưa cô gái đó xuống xe nhưng vẫn im lặng không nói một lời . Trong lòng Quỳnh có lẽ đang tức giận vì ghen, không thiết nghĩ đến chuyện gì nữa cả . Nhưng rồi thì không biết cái gì đó đã làm cho Quỳnh chợt nhớ đến bó hoa . Quỳnh lo sợ không biết hồi này giờ mình có làm rớt nó nữa hay không . Cuối xuống nhìn lại thì trên tay bây giờ chỉ còn lại vón vụn có một cây . Nhìn lại đằng sau con đường mà 2 người vừa mới đi qua thì Quỳnh thấy những cây hoa còn lại đang nằm rớt trên mặt đất . Tỉnh giấc mới biết rằng mình đang nằm mơ . Bỗng nhiên buồn bã vì Quỳnh đã hiểu ra rằng

mình sẽ mãi không có thêm cơ hội lần nữa .. cũng chỉ vì một người không đáng để cho Quỳnh tưởng tiếc .
Suu tầm